

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 15. decembrī*

Muitas savienība — Tunzivju izstrādājumu imports no Ekvadoras — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Pieteikums par ievedmuitas nodokļa nepiedzišanu — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 236. pants — *Oficiālajā Vēstnesī* publicēts paziņojums importētājiem — Labticība — Pieteikums par ievedmuitas nodokļa atlaišanu — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. pants

Lieta T-548/14

Spānijas Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *A. Rubio González*, vēlāk – *V. Ester Casas*, *abogado del Estado*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *P. Arenas*, *A. Caeiros* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

atbildētāja,

par atbilstoši LESD 263. pantam celto prasību atcelt Komisijas 2014. gada 15. maija Lēmuma C(2014) 3007 *final*, ar kuru konstatēts, ka vienā konkrētā gadījumā ir pamats atlaist ievedmuitas nodokļus par vienu konkrētu summu, bet nav pamata tos atlaist par citu summu (REM 03/2013), 2. pantu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

apspiežu laikā šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Dītrihs [*A. Dittrich*], tiesneši J. Švarcs [*J. Schwarcz*] (referents) un V. Tomļenoviča [*V. Tomljenović*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2016. gada 6. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

Tiesvedības rašanās fakti

- 1 Laikposmā no 2009. gada 30. jūnija līdz 2010. gada 24. septembrim Spānijā reģistrētais uzņēmums *ACTEMSA SA* (turpmāk tekstā – “parādnieks”) importēja Eiropas Savienībā tunzivju pārstrādes produktus, proti, tunzivju konservus un saldētas tunzivju filejas, kam tikusi deklarēta Ekvadoras izcelsme (turpmāk tekstā – “strīdīgie ievadumi”).
- 2 Parādnieks lūdza Spānijas muitas dienestus piemērot vispārējo tarifa preferenču sistēmu (turpmāk tekstā – “VTPS”) strīdīgajiem ievadumiem un savu muitas deklarāciju pamatojumam iesniedza A veidlapas izcelsmes sertifikātus, ko izdevušas Ekvadoras iestādes, pamatojoties uz eksportētāja iesniegto veidlapu, kurā tas bija deklarējis, ka precēm patiešām ir Ekvadoras izcelsme un ka izcelsmes sertifikātu saņemšanas nosacījumi ir izpildīti.
- 3 Pamatojoties uz parādnieka iesniegtajiem izcelsmes sertifikātiem, Spānijas muitas dienesti piemēroja strīdīgajiem ievadumiem preferenciāla tarifa režīmu.
- 4 Strīdīgo ievadumu veikšanas laikposmā, kas atgādināts šā sprieduma 1. punktā, konkrēti, 2010. gada 21. maijā, Eiropas Komisija publicēja paziņojumu importētājiem ar nosaukumu “Tunzivju imports [Savienībā] no Kolumbijas un Salvadoras” (OV 2010, C 132, 15. lpp.; turpmāk tekstā – “Paziņojums”), kurā – šīs lietas atrisināšanas mērķiem, lai noteiktu Paziņojuma tvērumu un noskaidrotu, vai tas attiecas uz strīdīgajiem ievadumiem, – bija ietverts šāds teksts:

“[...] Komisija informē [...] Savienības uzņēmējus par to, ka pastāv pamatotas šaubas par pareizu preferenču režīma piemērošanu un [...] Savienībai iesniegto izcelsmes pierādījumu attiecināmību saistībā ar konservētām tunzivīm un saldētām tunzivju filejām (HS apakšpozīcija 1604 14), kas ievestas no Kolumbijas un Salvadoras.

Vairāku izmeklēšanu rezultātā konstatēts, ka ievērojams daudzums HS apakšpozīcijā 1604 14 ietilpstošu konservētu tunzivju un saldētu tunzivju fileju ir deklarētas kā Kolumbijas vai Salvadoras izcelsmes preces, kaut arī to izcelsme ir citviet.

Turklāt nevar izslēgt, ka sūtījumi tiek importēti no citām valstīm, kuras gūst labumu no [VTPS], vienlaikus nepildot [VTPS] izcelsmes noteikumu prasības attiecībā uz izcelsmes kumulāciju.”

- 5 Laikposmā no 2010. gada 14. līdz 30. septembrim Ekvadorā tika īstenota kopīgā misija, kurā piedalījās Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) un noteiktu dalībvalstu pārstāvji, nolūkā noteikt to izejvielu izcelsmi, kas izmantotas, lai ražotu tunzivju pārstrādes produktus, kas nāk no šīs valsts un tiek eksportēti Savienībā ar šajā valstī izdotiem A veidlapas izcelsmes sertifikātiem, lai tiem tiktu piemērots preferenciāla tarifa režīms.
- 6 *OLAF* gala ziņojumā ir konstatēts, ka Ekvadoras iestādes nepamatoti ir izdevušas A veidlapas izcelsmes sertifikātus attiecībā uz tunzivju pārstrādes produktiem, kas ražoti Ekvadorā no izejvielām, ko bija nozvejojuši Salvadoras un Panamas zvejas kuģi, un tādējādi noteikumi, kas ļautu konstatēt preču izcelsmi Ekvadorā, nav ievēroti.
- 7 *OLAF* attiecībā uz Salvadoras kuģu nozveidotām jēlām zivīm norādīja, ka šīs valsts iestādes nav pierādījušas zivju izcelsmi atbilstoši Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.), 72.a un 80. pantam, un attiecībā uz Panamas kuģu nozveidotām jēlām zivīm norādīja, ka Panamas iestādes ir izdevušas A veidlapas izcelsmes sertifikātus, bet nav ticis ievērots Regulas Nr. 2454/93 70. pantā paredzētais noteikums par pievienoto vērtību.

- 8 Tā kā strīdīgajiem ievēdumiem nevarēja tikt piemērots preferenciāla tarifa režīms, Spānijas iestādes 2012. gadā uzsāka ievēdumitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņas procedūru un piemēroja attiecīgajiem darījumiem kopējā muitas tarifa likmi 24 %, kā rezultātā tika pieprasīts samaksāt muitas nodokļus EUR 2 094 850,62 apmērā.
- 9 Ar vairākām vēstulēm, pēdējā no kurām ir datēta ar 2013. gada 7. februāri, parādnieks lūdza Spānijas iestādes atlaist ievēdumitas nodokļus atbilstoši Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “KMK”) 236. pantam, to aplūkojot kopsakarā ar 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, vai, pakārtoti, atbilstoši KMK 239. pantam.
- 10 Ar 2013. gada 18. aprīļa vēstuli Spānijas iestādes lūdza Komisiju noteikt, vai ir pamats veikt ievēdumitas nodokļu atlaišānu atbilstoši KMK 236. pantam, to aplūkojot kopsakarā ar KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 2454/93 869. un 871. pantu, vai, pakārtoti, atbilstoši KMK 239. pantam un Regulas Nr. 2454/93 905. pantam.
- 11 Ar 2013. gada 8. maija un 17. septembra vēstulēm Komisija lūdza sniegt papildu informāciju, ko Spānijas iestādes sniedza ar 2013. gada 28. maija un 21. oktobra vēstulēm. Parādniekam ir bijusi iespēja iepazīties ar katru no šiem diviem informācijas pieprasījumiem un izteikt apsvērumus par atbildi, ko Spānijas iestādes bija iecerējušas sniegt.
- 12 Atbilstoši Regulas Nr. 2454/93 873. un 906.a pantam Komisija ar 2014. gada 12. februāra vēstuli aicināja parādnieku izteikt savas piezīmes par jebkādiem faktiskiem vai tiesiskiem jautājumiem, kuru dēļ tā ieskatā varētu tikt noraidīts tā pieteikums. Parādnieks atbildēja ar 2014. gada 5. marta vēstuli, kurā tas uzskatīja, ka tas nevar tikt atzīts pat atbildīgu par Ekvadoras iestāžu pieļautu kļūdu. Tas arī uzsvēra savu labticību, kā arī to, ka tas nepiekrīt Komisijas konstatējumiem par to, ka tas nav izrādījis rūpību attiecībā uz ievēdumiem, kas veikti pēc 2010. gada 21. maija.
- 13 2014. gada 8. maijā saskaņā ar Regulas Nr. 2454/93 873. un 907. pantu ekspertu grupa, ko veido dalībvalstu pārstāvji, sanāca, lai izskatītu lietas materiālus.
- 14 Ar 2014. gada 15. maija Lēmumu C(2014) 3007 *final* Komisija secināja, ka vienā konkrētā gadījumā ir pamats atlaist ievēdumitas nodokļus par vienu konkrētu summu, bet nav pamata tos atlaist par citu summu (REM 03/2013) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 15 Izskatot pieteikumu, kas balstīts uz KMK 236. pantu, to aplūkojot kopsakarā ar 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, Komisija apstrīdētā lēmuma preambulas 26. apsvērumā konstatēja, pirmkārt, ka Ekvadoras muitas dienesti ir nepareizi piemērojuši noteikumus par A veidlapas izcelsmes sertifikātu izdošanu un, otrkārt, ka ar apstākli, ka, eksportētājam sabiedrībai iesniedzot pieteikumu par sertifikātiem, ir tikuši izdarīti nepatiesi paziņojumi, nepietiek, lai izslēgtu Ekvadoras iestādēm piedēvējamās kļūdas esamību. Turpinājumā Komisija norādīja, ka tai būtu jāpārbauda, vai parādnieks saprātīgi varēja atklāt kļūdu, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus, kļūdas raksturu, kā arī parādnieka profesionālo pieredzi un rūpību.
- 16 Saistībā ar kļūdas raksturu Komisija apstrīdētā lēmuma preambulas 28. apsvērumā norādīja, ka apstākļi, ka Ekvadoras iestādes ilgu laiku ir atkārtājušas kļūdu saistībā ar A veidlapas izcelsmes sertifikātu izdošanu, ir interpretējams par labu parādnieka labticībai un ka nav iespējams noteikt, vai parādnieks varēja atklāt šādi pieļauto kļūdu attiecībā uz ievēdumiem, kas veikti pirms 2010. gada 21. maija.
- 17 Apstrīdētā lēmuma preambulas 29. apsvērumā Komisija uzskatīja, ka parādniekam ir ļoti liela profesionāla pieredze un ka tas darbojas zvejas produktu importa un eksporta jomā no Latīņamerikas, Āfrikas un Austrumāzijas valstīm.

- 18 Saistībā ar parādnieka rūpību Komisija apstrīdētā lēmuma preambulas 30.–36. apsvērumā nošķīra ievējumus, ko parādnieks veicis pirms 2010. gada 21. maija, proti, datuma, kurā tā publicēja Paziņojumu, un ievējumus, kas veikti pēc šī datuma. Atsaucoties uz faktu, ka Paziņojumā bija norādīts, ka “nevar izslēgt, ka sūtījumi tiek importēti no citām valstīm, kuras gūst labumu no [VTPS], vienlaikus nepildot [VTPS] izcelsmes noteikumu prasības attiecībā uz izcelsmes kumulāciju”, Komisija secināja, ka pēc 2010. gada 21. maija parādniekam būtu bijusi jāievēro nepieciešamā piesardzība, lai kontrolētu izcelsmes pierādījumus nolūkā pārliecināties par noteikumu, kas attiecas uz preferenciāla tarifa režīmu, pareizu piemērošanu, it īpaši no reģionālās kumulācijas noteikumu viedokļa. Līdz ar to attiecībā uz laikposmu pēc Paziņojuma publicēšanas parādnieks vairs nevarot tikt uzskatīts par tādu, kas rīkojies labā ticībā. Turpretim attiecībā uz ievēdumiem, kas veikti pirms Paziņojuma publicēšanas, neesot nekāda pamata apšaubīt nedz parādnieka labticību, nedz tā rūpību.
- 19 Tālāk, apstrīdētā lēmuma preambulas 39.–48. apsvērumā, Komisija izvērtēja KMK 239. pantā paredzētos nosacījumus tam, lai tiktu veikta nodokļu atlaišana attiecībā uz ievēdumiem pēc 2010. gada 21. maija. Saistībā ar pirmo nosacījumu Komisija uzskatīja, ka parādnieks nebija kādā īpaša situācijā salīdzinājumā ar citiem uzņēmējiem, kas veic tādu pašu saimniecisku darbību, iepriekš atgādinot, ka palāvība uz tādu izcelsmes sertifikātu derīgumu, kas [vēlāk] izrādījušies nederīgi, nenozīmē, ka pastāv kāda īpaša situācija. Tāpat Komisija precizēja, ka otrais nosacījums attiecībā uz rūpību, kas sagaidāma no pieredzējuša importētāja, tāpat nav izpildīts, un atsaucās uz preambulas apsvērumiem, kuri attiecas uz atbilstoši KMK 220. pantam izskatīto parādnieka rūpību.
- 20 Līdz ar to apstrīdētajā lēmumā Komisija secināja:

“1. pants

Tiek veikta ievēdmuitas nodokļu atlaišana par summu EUR 999 863,58 apmērā, ko 2013. gada 18. aprīlī pieprasījusi Spānijas Karaliste, attiecībā uz ievēdumiem, kas veikti laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 20. maijam.

2. pants

Netiek veikta ievēdmuitas nodokļu atlaišana par summu EUR 1 094 987,04 apmērā, ko 2013. gada 18. aprīlī pieprasījusi Spānijas Karaliste, attiecībā uz ievēdumiem, kas veikti laikposmā no 2010. gada 21. maija līdz 2010. gada 24. septembrim.”

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 21 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 24. jūlijā, Spānijas Karaliste cēla šo prasību. Komisija savu iebildumu rakstu iesniedza 2014. gada 7. oktobrī. 2014. gada 22. decembrī Spānijas Karaliste iesniedza replikas rakstu, un 2015. gada 17. februārī Komisija iesniedza atbildes rakstu uz repliku.
- 22 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (piektā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu.
- 23 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklauti 2016. gada 6. aprīļa tiesas sēdē.
- 24 Spānijas Karalistes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt pilnībā;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

26 Spānijas Karaliste izvirza trīs pamatus savas prasības atbalstam. Pirmais pamats ir par KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piektās daļas pārkāpumu, otrais pamats ir par KMK 239. panta pārkāpumu un trešais, kas izvirzīts pārkārtoti, – par KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piektās daļas pārkāpumu attiecībā uz Regulā Nr. 2454/93 paredzēto reģionālās kumulācijas noteikumu.

Par pirmo prasības pamatu – KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piektās daļas pārkāpumu

27 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu valsts iestādes neveic ievadmitas nodokļu pēcmuitošanas piedziņu, ja ir izpildīti trīs kumulatīvi nosacījumi (pēc analogijas skat. spriedumu, 2002. gada 14. novembris, *Ilumitrónica*, C-251/00, EU:C:2002:655, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Tātad vispirms tiek prasīts, lai nodoklis nebūtu iekasēts pašu kompetento iestāžu kļūdas dēļ. Tālāk – kompetento iestāžu pieļautajai kļūdai ir jābūt tādām raksturam, ka nav iespējams saprātīgi sagaidīt, ka parādnieks, kas rīkojas labā ticībā, neraugoties uz savu profesionālo pieredzi un rūpību, kas tam ir jāizrāda, to atklās. Visbeidzot, ir nepieciešams, lai parādnieks būtu ievērojis visus spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā ietvertos noteikumus par tā muitas deklarāciju (pēc analogijas skat. spriedumu, 2002. gada 14. novembris, *Ilumitrónica*, C-251/00, EU:C:2002:655, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Tas, vai šie nosacījumi ir ievēroti, ir jānovērtē atbilstoši KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta mērķim aizsargāt parādnieka tiesisko palāvību saistībā ar to, ka visi apstākļi, uz kuriem ir balstīts lēmums piedzīt vai nepiedzīt muitas nodokļus, ir pamatoti (pēc analogijas skat. spriedumu, 2002. gada 14. novembris, *Ilumitrónica*, C-251/00, EU:C:2002:655, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Tomēr saskaņā ar KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piekto daļu parādnieks nevar atsaukties uz savu labticību, ja Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicējusi paziņojumu importētājiem, kurā ir paustas pamatotas šaubas par to, vai saņēmēja trešā valsts pareizi piemēro preferenciāla tarifa režīmu (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2009. gada 1. oktobris, *Agrar-Invest-Tatschl* /Komisija, C-552/08 P, EU:C:2009:605, 56. un 57. punkts), un šajā normā nav paredzēta parādnieka iespēja pierādīt savu labticību, veicot papildu pasākumus, lai nodrošinātu preferenciāla tarifa režīma piemērošanai izdoto sertifikātu autentiskumu un pareizību (spriedums, 2008. gada 8. oktobris, *Agrar-Invest-Tatschl*/Komisija, T-51/07, EU:T:2008:420, 42. punkts).

31 Prasības pirmais pamats ir jāizvērtē šo apsvērumu gaismā.

32 Galvenokārt Spānijas Karaliste būtībā apgalvo, ka, ja Komisija plāno novirzīties no valsts iestāžu nostājas, tai, pamatojoties uz atbilstošiem faktiem, ir jāpierāda uzņēmēja acīmredzami nolaidīga rīcība. Komisija vienīgi esot norādījusi uz Paziņojumā minēto importētāju pienākumu ievērot nepieciešamo piesardzību, lai kontrolētu izcelsmes pierādījumus, nepaskaidrojot, kādā veidā parādnieks nav ievērojis savu rūpības vai labticības pienākumu. Taču Spānijas Karalistes ieskatā Paziņojuma publicēšana neliedzot parādniekam atsaukties uz savu labticību, jo šis paziņojums esot attiecies tikai uz Kolumbijas

un Salvadoras izcelsmes ievedumiem un tā iedarbība nevarot tikt attiecināta uz citām II reģionālajā grupā ietilpstošām valstīm, tādām kā Ekvadora, starp kurām ir piemērojams reģionālās kumulācijas noteikums (skat. arī šā sprieduma 48. punktu).

- 33 Komisija uzskata, ka Spānijas Karalistes argumentācija ir noraidāma. Vispirms tā būtībā atgādina, ka principā tad, ja precei, kurai, iespējams, ir ticis piemērots preferenciāla tarifa režīms, nav norādītās izcelsmes vai ja tās izcelsme nevar tikt pārbaudīta, kompetentajām iestādēm ir jāveic ievedumitas nodokļu vēlāka ieogrāmatošana.
- 34 Komisijas skatījumā pirmais KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums tam, lai netiktu veikta pēcmuitošanas piedziņa, ir izpildīts, jo Ekvadoras iestādes ir pieļāvušas kļūdu, izdodot A veidlapas izcelsmes sertifikātus, neraugoties uz reģionālās kumulācijas noteikumu neievērošanu.
- 35 Lai gan divi pārējie šajā pantā paredzētie nosacījumi tika izpildīti pirms 2010. gada 21. maija, pēc tam tie vairs neesot izpildīti. Sākot no minētā datuma, parādnieks saskaņā ar KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piekto daļu vairs neesot varējis atsaukties uz savu labticību, jo Paziņojums esot bijis piemērojams arī Ekvadorai un parādnieks neesot izrādījis rūpību, lai pārliecinātos par nosacījumu, kas attiecas uz preferenciāla tarifa režīmu, ievērošanu.
- 36 Komisija uzskata, ka Savienības judikatūrā nav atrisināts jautājums par to, vai ar KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piekto daļu ir ieviesta neatspēkojama prezumpcija. Komisijas ieskatā noteiktos izņēmuma apstākļos uzņēmējs var atsaukties uz savu labticību, ja tas ir pierādījis, ka ir veiktas papildu pārbaudes pēc paziņojuma importētājiem publicēšanas.
- 37 Turklāt Komisija uzskata, ka gadījumā, ja ir publicēts paziņojums importētājiem, pienākums pierādīt labticību un rūpību ir parādniekam. Konkrētajā gadījumā Spānijas Karaliste neesot sniegusi nekādas pierādījumus par to, ka parādnieks pēc Paziņojuma publicēšanas būtu veicis kādus papildu pasākumus, lai pārliecinātos par preču izcelsmi.
- 38 Komisija norāda, ka Paziņojumā ir minētas Kolumbija un Salvadora un ka saistībā ar pārējām deviņām II reģionālās grupas valstīm ir minēta nelikumību iespējamība attiecībā uz tajā pašā apakšpozīcijā, uz kuru attiecas strīdīgie ievedumi, ietilpstošām precēm. Tādējādi Komisijas ieskatā Paziņojumā ir ietverta atsauce uz šīm deviņām pārējām valstīm, tās neuzskaitot tieši. Pieredzējis uzņēmējs no Paziņojuma būtu secinājis, ka pastāv riski attiecībā uz visām II reģionālās grupas valstīm saistībā ar reģionālo kumulāciju. Tāpat Komisija atgādina, ka paziņojumā importētājiem tā var likumīgi un vispārīgi atsaukties uz vairākām valstīm, un to tā iepriekš jau ir darījusi divos gadījumos.
- 39 Paziņojumā importētāju uzmanība esot pievērsta nepieciešamībai ievērot piesardzību attiecībā uz importu no jebkādas II reģionālās grupas valsts. Proti, izejvielas no Kolumbijas vai Salvadoras varētu tikt eksportētas uz kādu citu II grupas valsti, lai tās tiktu izmantotas tunzivju pārstrādes produktu apstrādē nolūkā tos eksportēt uz Savienību. Piemērojot reģionālās kumulācijas principu, šie produkti varētu tikt uzskatīti par Ekvadoras izcelsmes produktiem tādējādi, ka persona, kas veic to importu Savienībā, nezinātu izejvielu izcelsmi.
- 40 Turklāt Komisija apgalvo, ka nedz no KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta teksta, nedz no tās 2000. gada 5. decembra Paziņojuma, kurā izklāstīti nosacījumi, ar kādiem preferenciālā tarifa režīma jomā uzņēmēji un dalībvalstu administratīvās iestādes tiek informēti par gadījumiem, kad ir pamatotas šaubas par preču izcelsmi (OV 2000, C 348, 4. lpp.), un 2012. gada 30. oktobra Paziņojuma, kurā izklāstīti nosacījumi preferenciālā tarifa režīma kontekstā uzņēmēju un dalībvalstu administratīvo iestāžu informēšanai par gadījumiem, kad ir pamatotas šaubas par preču izcelsmi (OV 2012, C 332, 1. lpp.), uz kuriem atsaukusies Spānijas Karaliste tiesvedībā Vispārējā tiesā, teksta neizriet, ka pamatotām šaubām ir jābūt paustām attiecībā uz paziņojuma piemērošanas jomā ietilpstošām valstīm vai precēm, jo šīs šaubas, kas izteiktas attiecībā uz kādu konkrētu valsti, nozīmē arī to, ka pastāv nelikumības saistībā ar pārējām tajā pašā reģionālajā grupā ietilpstošām valstīm.

- 41 Attiecībā uz laikposmu pēc Paziņojuma publicēšanas Komisija uzskata, ka parādniekam esot bijuši jāveic pasākumi, lai pārliecinātos par preču izcelsmi. Tā norāda, ka Paziņojumā bija aicināts ievērot daudz lielāku piesardzību attiecībā uz ievērojumiem no ikvienas II reģionālajā grupā ietilpstošās valsts, jo produkts, kura izcelsme it kā ir Ekvadorā, varētu ietvert izejvielas no Kolumbijas vai Salvadoras, attiecībā uz kurām, iespējams, ir tikušas pieļautas nelikumības. Ņemot vērā, ka Komisijas publicēto paziņojumu importētājiem skaits ir ļoti neliels, parādnieks, kas importē produktus no kādas tajā pašā reģionālajā grupā, pie kuras pieder valsts, uz kuru attiecas paziņojums, ietilpstošās valsts un neņem vērā šo apstākli, nevarot tikt kvalificēts par rūpīgu. Katrā ziņā parādnieks neesot ievērojis nepieciešamo piesardzību, lai nodrošinātu izcelsmes pierādījumu atbilstošu kontroli preferenciāla tarifa režīma piemērošanas mērķiem.
- 42 Atbildes rakstā uz repliku Komisija apgalvo, ka, lai gan *OLAF* gala ziņojumā ir paredzēta iespēja atcelt vai grozīt Paziņojumu gadījumā, ja notiktu izmaiņas Salvadoras rīcībā, tas attiecas tikai uz šo valsti, savukārt Paziņojums paliek spēkā attiecībā uz pārējām II reģionālās grupas valstīm. Komisija uzskata, ka tās minētajos paziņojumos importētājiem nav konstatējamās problēmas ar tiesisko noteiktību un tie nav uzskatāmi par izņēmumu no vispārējā režīma. Attiecībā uz uzņēmēja rūpību Komisija piebilst, ka, tā kā Paziņojumā ir paustas šaubas attiecībā uz noteikumu, kas attiecas uz reģionālo kumulāciju, pareizu piemērošanu, saskaņā ar judikatūru parādniekam ir pienākums ievākt informāciju un saņemt visus iespējamus paskaidrojumus, lai nepārkāptu paredzētos noteikumus, un ka parādnieks šo pienākumu nav izpildījis.
- 43 Visbeidzot Komisija uzskata, ka, lai gan tai ir jāpierāda parādnieka rūpības neesamība, tā ir izpildījusi šo pienākumu, izskaidrojot Paziņojuma saturu, norādot uz parādnieka ievērojamo pieredzi attiecīgo produktu importēšanā tādā ziņā, ka tam bija jābūt šaubām par izcelsmes noteikumu pareizu piemērošanu, un uzsverot to, ka parādnieks nav veicis papildu piesardzības pasākumus pēc Paziņojuma publicēšanas.
- 44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi ir jāievēro tostarp Savienības iestādēm (skat. spriedumu, 2015. gada 9. jūlijs, *Salomie* un *Oltean*, C-183/14, EU:C:2015:454, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā cita starpā izriet, ka Savienības tiesību aktiem ir jābūt skaidriem un attiecīgajām personām ir jāspēj paredzēt to piemērošanu, un šī imperatīvā tiesiskās noteiktības prasība ir īpaši svarīga tāda tiesiskā regulējuma gadījumā, kas var radīt finansiālas sekas, lai ieinteresētās personas precīzi varētu zināt tām uzlikto pienākumu apjomu (spriedumi, 1987. gada 15. decembris, *Īrija/Komisija*, 325/85, EU:C:1987:546, 18. punkts, un 2015. gada 9. jūlijs, *Salomie* un *Oltean*, C-183/14, EU:C:2015:454, 31. punkts).
- 45 Turklāt ir ticis nospriests, ka labticības pilnīga izslēgšana gadījumā, ja ir publicēts paziņojums importētājiem, ļauj nodrošināt ļoti augstu tiesiskās noteiktības līmeni (spriedums, 2008. gada 8. oktobris, *Agrar-Invest-Tatschl/Komisija*, T-51/07, EU:T:2008:420, 43. punkts).
- 46 Proti, no paša KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta teksta izriet, ka, ja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēts paziņojums importētājiem, kurā konstatētas pamatotas šaubas par to, vai trešā saņēmēja valsts pareizi piemēro preferenciāla tarifa režīmu, tas liedz importētājiem, sākot no tā publicēšanas, atsaukties uz savu labticību, tādējādi nodrošinot ļoti augstu tiesiskās noteiktības līmeni un liekot valsts iestādēm un Komisijai noraidīt pieteikumu par ievadmuītas nodokļu nepiedzišanu.
- 47 Konkrētajā gadījumā ar apstrīdētā lēmuma 2. pantu tika noraidīts pieteikums par ievadmuītas nodokļu nepiedzišanu attiecībā uz laikposmu pēc 2010. gada 21. maija, t.i., Paziņojuma publicēšanas dienas.
- 48 Tā kā Spānijas Karaliste apstrīd Paziņojuma piemērošanu strīdīgajiem ievēdumiem, kas nāk no Ekvadoras, nevis no Kolumbijas un Salvadoras, proti, Paziņojumā minētajām valstīm, ir jānosaka Paziņojuma tvērums, lai galu galā atbildētu uz argumentiem, ar kuriem tiek apgalvots, ka parādnieks ir rīkojies labā ticībā. Šajā ziņā vispirms, ņemot vērā tiesvedībā Vispārējā tiesā Komisijas izteiktos argumentus, ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2454/93 72. panta 3. punkta b) apakšpunktu

reģionālās kumulācijas piemērošanas mērķiem II reģionālo grupu veido šādas valstis: Bolīvija, Kolumbija, Kostarika, Ekvadora, Salvadora, Gvatemala, Hondurasa, Nikaragva, Panama, Peru un Venecuēla.

- 49 Pirmkārt, ir jānorāda, ka Paziņojums ir adresēts saimnieciskās darbības subjektiem, kas importē Savienībā tunzivju izstrādājumus, proti, profesionāļiem, daži no kuriem var būt pieredzējuši vai ļoti pieredzējuši [uzņēmēji].
- 50 Otrkārt, ir jākonstatē, ka Ekvadora vispār nav minēta Paziņojumā – nedz tā virsrakstā, nedz arī tā pamattekstā. Gluži pretēji, no Paziņojuma pirmās daļas skaidri izriet, ka tajā ir ietverta atsauce uz tādu tunzivju izstrādājumu importu Savienībā, kuriem ir deklarēta izcelsme Kolumbijā vai Salvadorā.
- 51 Treškārt, Paziņojumā, nesniedzot papildu precizējumus, ir norādīts uz “pamatotām šaubām” par pareizu preferenču režīma piemērošanu un Savienībai iesniegto izcelsmes pierādījumu attiecināmību, jo vairāku izmeklēšanu rezultātā konstatēts, ka ievērojams tunzivju izstrādājumu daudzums ir deklarēts kā Kolumbijas vai Salvadoras izcelsmes preces, kaut arī to izcelsme ir citviet, [un ka uz tiem nav attiecināms preferenciāla tarifa režīms].
- 52 Ceturtkārt, Paziņojumā nav izslēgta iespēja, ka sūtījumi tiek importēti no citām valstīm, kuras gūst labumu no VTPS, vienlaikus nepildot VTPS izcelsmes noteikumu prasības attiecībā uz izcelsmes kumulāciju. Šajā ziņā ir jānorāda, ka nav sniegtas nekādas konkrētas papildu norādes attiecībā uz paredzēto VTPS.
- 53 Ir jākonstatē, ka šie divi pēdējie elementi nav skaidri, pat ja būtu jāņem vērā, ka to lasīs pieredzējis vai ļoti pieredzējis profesionālis. Proti, tie neļauj saprast, no vienas puses, kāpēc ievēdumiem, kuriem deklarēta Kolumbijas un Salvadoras izcelsme, nav piemērojams preferenciāla tarifa režīms un, no otras puses, vai izteiciens par importu no citām valstīm attiecas uz produktiem, kas to importēšanas Savienībā laikā tiek deklarēti kā produkti no šīm citām valstīm, vai arī produktiem, kuriem ir deklarēta Kolumbijas vai Salvadoras izcelsme, lai gan patiesībā to izcelsme ir citās valstīs, kurām ir piemērojama VTPS. Visbeidzot, kā pareizi norāda Spānijas Karaliste, var rasties jautājums, vai ar norādi uz VTPS Paziņojums tiek attiecināts uz visām valstīm, kam piemērojama šāda sistēma, vai arī tikai valstīm, kas ietilpst tajā pašā reģionālajā grupā, pie kuras pieder Kolumbija un Salvadora, proti, II reģionālajā grupā.
- 54 Lai precīzi noteiktu Paziņojuma jēgu un tvērumu, būtu jāpārbauda tā redakcijas citās valodās, kas, iespējams, varētu sniegt skaidrāku priekšstatu par importētājiem sniegtās informācijas saturu. Tomēr tas vien, ka, lai pareizi saprastu paziņojuma importētājiem tvērumu, ir jāsalīdzina tā redakcijas dažādās valodās, jau veido negatīvu liecību par minētā paziņojuma skaidrību un precizitāti. Proti, principā katrai no valodu redakcijām vienai pašai ir jāļauj attiecīgajiem uzņēmējiem iegūt pietiekamu informāciju par atbilstošiem jautājumiem un par riskiem, ko paredz Komisija, jo no šiem pašiem uzņēmējiem nevar tikt prasīts, lai tie vispārīgi veiktu paziņojuma jēgas salīdzinošo analīzi, ņemot vērā tā dažādas valodu redakcijas.
- 55 Konkrētajā lietā Paziņojuma otrās daļas, kuras jēga un tvērums franču valodas redakcijā nav acīmredzami (skat. šā sprieduma 53. punktu), spāņu valodas redakcijā, kurai ir īpaša nozīme šajā lietā, ņemot vērā attiecīgos uzņēmējus un valstis, ir teikts: “Diversas investigaciones han permitido constatar que cantidades importantes de atún en conserva y de lomos de atún congelados de la subpartida 1604 14 del SA se declaran como originarias de Colombia o El Salvador, sin cumplir las condiciones para ello”. No tā izriet, ka ievēdumi, kuriem deklarēta Kolumbijas vai Salvadoras izcelsme, neatbilst nosacījumiem, kas jāizpilda, lai tiem būtu deklarēta izcelsme vienā no šīm divām valstīm. Angļu valodas redakcijā ir norādīts tas pats: “From various investigations, it results that significant quantities of canned tuna and frozen tuna loins of HS subheading 1604 14 are declared as having origin of Colombia or El Salvador, for which they are not eligible”.

- 56 No šīm Paziņojuma valodu redakcijām izriet, ka tunzivju izstrādājumu ievedumiem, kuri ir tikuši deklarēti ar izcelsmi Kolumbijā vai Salvadorā, nevarēja tikt likumīgi atzīta šāda izcelsme, un tas zināmā mērā izskaidro preferenciāla tarifa režīma piemērošanas atteikumu, kas franču valodas redakcijā nav minēts pietiekami skaidri, lai saprastu Paziņojuma tvērumu. Tomēr ir jākonstatē, ka pārējās minētās valodu redakcijas nesniedz nekādu papildu informāciju attiecībā uz konkrētajiem minētā atteikuma pamatiem. Proti, konkrētais iemesls, kura dēļ attiecīgajiem ievedumiem likumīgi nevarēja tikt atzīta minētā izcelsme, nav sniegts.
- 57 Līdz ar to no pirmajām divām Paziņojuma daļām var tikt vienīgi secināts, ka pamatotu šaubu, kas attiecas uz Savienībai iesniegto izcelsmes pierādījumu piemērojamību, dēļ tunzivju izstrādājumu ievedumi, kuriem bija deklarēta izcelsme Kolumbijā vai Salvadorā, tika atzīti par tādiem, kuriem nav piemērojams preferenciāla tarifa režīms, pamatojoties uz to, ka šie pierādījumi neliecināja par to, ka atbilstoši VTPS attiecīgajām precēm varētu tikt atzīta šāda izcelsme.
- 58 Citiem vārdiem sakot, ar Paziņojumu importētāji tika informēti par to, ka produkti, kuriem deklarēta Kolumbijas vai Salvadoras izcelsme, nevar tikt uzskatīti par šādas izcelsmes produktiem, neatkarīgi no tā, vai šī izcelsme izriet no fakta, ka šie produkti ir tikuši nozvejoti un pārstrādāti šajā valstī, vai arī no fakta, ka tiem ir tikusi atzīta šo divu valstu izcelsme pēc tam, kad tie tikuši nozvejoti vai pārstrādāti kādā citā valstī, kurai ir piemērojama VTPS. Kā jau ir konstatēts, Paziņojumā ir minēts VTPS preferenciālais režīms, nesniedzot citus precizējumus, tostarp attiecībā uz attiecīgo valstu grupu.
- 59 Lai gan ir taisnība, ka atbilstoši vienai no iespējamajām Paziņojuma interpretācijām šī atsauce būtībā ir domāta, lai norādītu uz II reģionālo grupu, pie kuras pieder divas attiecīgās valstis, it īpaši ņemot vērā norādi uz “izcelsmes kumulāciju”, tomēr Paziņojuma nekonkrētā formulējuma dēļ tāpat nevar tikt izslēgts, ka daži uzņēmēji, pat ja tie ir ļoti pieredzējuši, varētu interpretēt Paziņojumu tādējādi, ka tas attiecas uz visiem ievedumiem no jebkuras VTPS saņēmējas valsts, kuri tomēr neatbilst kritērijiem, kas noteikti šīs VTPS izcelsmes noteikumos saistībā ar izcelsmes kumulāciju, lai gan šiem ievedumiem ir deklarēta Kolumbijas un Salvadoras izcelsme. Šī interpretācija ir joprojām iespējama, jo, pirmkārt, Paziņojumā ir vienīgi norādīts, ka attiecīgie ievedumi “[nepilda] VPS izcelsmes noteikumu prasības attiecībā uz izcelsmes kumulāciju”, nesniedzot citus skaidrojumus, un, otrkārt, ir jāņem vērā, ka Paziņojuma trešā daļa ir noteikti lasāma tā pirmo divu daļu gaismā, kuras liek domāt, ka problēmas ir saistītas ar ievedumiem, kuriem ir norādīta Kolumbijas un Salvadoras izcelsme.
- 60 Šajā ziņā, ņemot vērā īpašo paziņojuma importētājiem nozīmīgumu, kā tas konstatēts šā sprieduma 44. un 45. punktā, paziņojumam ir jābūt īpaši skaidram, tostarp attiecībā uz jautājumu par valstīm, uz kurām tas attiecas. Tas tā ir vēl jo vairāk tādēļ, ka no KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piektās daļas teksta tieši izriet, ka šajā paziņojumā ir jākonstatē pamatotas šaubas par to, vai “saņēmēja valsts” pareizi piemēro preferenciāla tarifa režīmu. Tādējādi minētajā tiesību normā nav atsaucies nedz uz “valstu grupu”, nedz vairākām valstīm, ko uzņēmējiem nāktos noteikt ar dedukcijas palīdzību, pamatojoties uz vispārīgiem Komisijas apgalvojumiem par citu, nekonkretizētu risku iespējamo pastāvēšanu. Turklāt ir jākonstatē, ka Komisija bez īpašām problēmām varēja precizēt Paziņojuma tvērumu, norādot katru atsevišķu valsti, it īpaši ņemot vērā – kā tā pati atzina –, ka līdz šim Komisija ir publicējusi ļoti nelielu paziņojumu importētājiem skaitu (skat. šā sprieduma 41. punktu), un no šī apstākļa izriet, ka nav iespējams ņemt vērā jebkādu vajadzību nodrošināt vieglāku pārvaldību, kas liktu Komisijai ātruma apsvērumu dēļ veikt apzīmēšanu pa valstu grupām.
- 61 Šajos apstākļos, runājot par Paziņojuma trešo daļu, konkrētāk ir jākonstatē, ka tās nozīme nav pietiekami skaidra, lai saprastu precīzu Paziņojuma tvērumu, gan franču valodas redakcijā, kas formulēta ļoti vispārīgi, gan dažās citās atbilstošajās valodu redakcijās.
- 62 Spāņu valodas redakcijā ir teikts: “Por otro lado, no se puede excluir que haya importaciones procedentes de otros países que se acojan al sistema de preferencias generalizadas (SPG) sin cumplir los requisitos fijados en las normas de origen del SPG relativas a la acumulación de origen”. Tas nozīmē, ka nevar tikt izslēgta iespēja, ka tiek veikti ievedumi no citām valstīm, kuras gūst labumu no

VTPS, lai gan tie neatbilst nosacījumiem, kas izvirzīti saistībā ar izcelsmes noteikumiem attiecībā uz reģionālo kumulāciju. Pat šāds formulējums ir ļoti plašs un neprecīzs attiecībā uz konkrēti paredzētām valstīm vai konkrētiem nosacījumiem, kas nebija izpildīti, proti, attiecībā uz pamatu konstatējumam, ka reģionālā kumulācija nevar tikt piešķirta.

- 63 Angļu valodas redakcija arī nesniedz papildu precizējumus: “Moreover, it cannot be excluded that consignments are imported from other countries benefitting from the generalized system of preferences (GSP) without fulfilling requirements of GSP rules of origin concerning cumulation of origin”. Attiecīgie ievedumi var būt tādi, kuriem ir deklarēta Kolumbijas vai Salvadoras izcelsme, bet kuri īstenībā nāk no kādas citas valsts.
- 64 Tādējādi trīs pirmās Paziņojuma daļas, pat tās aplūkojot kopā, neietver pietiekami daudz norāžu, kas ļautu precīzi noteikt tā tvērumu.
- 65 Kā jau norādīts, no pirmajām divām Paziņojuma daļām vienkārši izriet, ka pamatotu šaubu, kas attiecas uz Savienībai iesniegto izcelsmes pierādījumu piemērojamību, dēļ tunzivju izstrādājumu ievedumi, kuriem bija deklarēta izcelsme Kolumbijā vai Salvadorā, tika atzīti par tādiem, kam nav piemērojams preferenciāla tarifa režīms, jo šie pierādījumi neliecināja par to, ka atbilstoši VTPS attiecīgajām precēm varētu tikt atzīta šāda izcelsme (skat. šā sprieduma 57. punktu). Tātad izcelsmes noteikumu neievērošana ir tikusi konstatēta attiecībā uz ievedumiem, kas deklarēti kā ievedumi no divām II reģionālās grupas valstīm VTPS piemērošanas mērķiem.
- 66 Turklāt trešajā Paziņojuma daļā ir norādīts, ka “nevar izslēgt”, ka sūtījumi tiek importēti no citām valstīm, kuras gūst labumu no VTPS, vienlaikus nepildot VTPS izcelsmes noteikumu prasības attiecībā uz izcelsmes kumulāciju, kā cita starpā norādīts spāņu valodas redakcijā. Taču, pirmkārt, kā jau uzsvērts, lai gan KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piektajā daļā ir ietverta precīza atsauce uz “saņēmēju valsti”, trešajā Paziņojuma daļā šādas valsts vai šādu valstu nosaukumi nav norādīti. Otrkārt, pretēji tam, ko apgalvo Komisija, ja nav sniegti papildu precizējumi attiecībā uz pieļauto kļūdu, kuras dēļ nav iespējams izpildīt izcelsmes kumulācijas nosacījumus, nevar – vismaz pietiekami droši – tikt secināts, ka ikviens saimnieciskās darbības subjekts sapratis, ka Paziņojums attiecas tikai uz II reģionālās grupas valstīm, proti, tās pašas grupas valstīm, kurā ietilpst Kolumbija un Salvadora.
- 67 Proti, šajā pēdējā ziņā ir vēl jānorāda, ka tieši Komisijai, ja tāds bija tās nodoms, bija jāformulē Paziņojuma teksts, vismaz veicot konkrētu [tvēruma] ierobežošanu, to attiecinot uz II VTPS grupu, tādējādi, lai jebkurš ieinteresētais uzņēmējs varētu bez jebkādam šaubām identificēt “saņēmējas valstis”. Taču šāda norāde nav iekļauta Paziņojumā un nevar noteikti tikt izsecināta, kā tas jau norādīts šajā spriedumā, tikai no norādes uz “reģionālo kumulāciju”. Šajos apstākļos nevar tikt izslēgts, ka uzņēmējs varētu saprast Paziņojumu tādējādi, ka tajā ir ietverta vispārīga atsauce uz visām situācijām, kas var rasties saistībā ar jebkādu VTPS režīmu, un ka tas attiecas uz visiem pasākumiem, ar kuriem tiek apiesti izcelsmes kumulācijas noteikumi.
- 68 Līdz ar to ir jāsecina, ka, lasot Paziņojumu, pat ļoti pieredzējušam importētājam ne vienmēr būtu jāsaprot, ka par izcelsmes pierādījumiem izteiktās šaubas attiecas tikai uz attiecīgo tunzivju izstrādājumu ievedumiem no valstīm, kuras ietilpst tajā pašā reģionālajā grupā, pie kuras pieder Kolumbija un Salvadora, proti, II reģionālajā grupā. Nepietiekama skaidrība Paziņojumā, kurā ir ietverta vienīgi vispārīga norāde, saskaņā ar kuru nevar tikt izslēgta citās valstīs pieļauto pārkāpumu esamības iespēja, neļauj novērst šaubas par tā ģeogrāfiskās piemērojamības jomu.
- 69 Visbeidzot, apstākļi, ka uzņēmējiem nākas skrupulozi analizēt Paziņojumu, cenšoties to interpretēt visās iespējamajās nozīmēs vai salīdzinot dažādas tā valodu redakcijas, ir papildu liecība tam, ka šī paziņojuma redakcija nevar tikt uzskatīta par pietiekami precīzu, lai piemērotu šā sprieduma 44. un 45. punktā atgādinātos judikatūrā noteiktos principus, proti, lai nodrošinātu uzņēmēju tiesisko noteiktību un tiesiskās palāvības aizsardzību. Turklāt pati Komisija tiesas sēdē atzina, ka precīzāka pieeja būtu norādīt valstu, uz kurām attiecas Paziņojums, nosaukumus. Šajos apstākļos, lai gan

Paziņojuma pēdējā daļā ir ietverta norāde uz faktu, ka Savienības uzņēmēji ievēro “nepieciešamo piesardzību” saistībā ar “attiecīgajām precēm”, nevar tikt nospriests, ka šie jēdzieni, pamatojoties uz Paziņojuma tekstu, varētu tikt saprasti kā tādi, kas attiecas arī uz strīdīgajiem ievēdumiem no Ekvadoras.

- 70 Līdz ar to Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apgalvojot, ka Paziņojums attiecas uz strīdīgajiem ievēdumiem, kuriem ir izcelsme Ekvadorā, t.i., valstī, kas ietilpst II reģionālajā grupā VTPS mērķiem, un ka faktam, ka šī valsts nav minēta Paziņojumā, nav nozīmes. Tādēļ, ņemot vērā šā sprieduma 49.–69. punktā izklāstīto vērtējumu, Komisija tāpat ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka parādnieks tāpat nevar atsaukties uz savu labticību.
- 71 Pārējie Komisijas apgalvojumi nevar atspēkot šo secinājumu. Proti, pirmkārt, jautājumam par praksi, kuru Komisija ievēroja citos paziņojumos importētājiem, kuros tāpat ne vienmēr ir norādīti attiecīgo valstu nosaukumi, pat ja šis apgalvojums atbilstu patiesībai, nav nozīmes, jo, pirmām kārtām, nosacījumi, kas minēti pašā KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piektās daļas tekstā, ir skaidri un, otrām kārtām, jautājums par to, vai paziņojums importētājiem atbilst vai neatbilst tiesību aktos paredzētajām prasībām, ir jāizvērtē *ad hoc* kārtā, nevis atbilstoši apgalvotai agrākai Komisijas praksei.
- 72 Otrkārt, ciktāl Komisija atsaucas uz paziņojumu mērķiem, kas tostarp ir, no vienas puses, ļaut dalībvalstīm aizsargāt Savienības finanšu intereses un, no otras puses, ļaut uzņēmējiem aizsargāt savas saimnieciskās intereses, ir jākonstatē, ka aplūkotā Paziņojuma neprecizitāte neļauj sasniegt minētos mērķus. Ja Komisija uzskatītu, ka būtu jārikojas tādējādi, lai nepieļautu Paziņojuma, kas attiecas uz Kolumbiju un Salvadoru, mērķa apiešanu, tai būtu precīzāk jāformulē šis paziņojums attiecībā uz pārējām attiecīgajām valstīm, lai izslēgtu jebkādu iespēju, ka krāpnieciski tiks mainītas komerciālās plūsmas saistībā ar konkrēto produktu zvejošanu.
- 73 Treškārt, runājot par vairākām atsaucēm uz faktu, ka konkrētajā gadījumā aplūkotie uzņēmēji ir ļoti pieredzējuši profesionāļi, kas darbojas dažādos ģeogrāfiskos apgabalos visā pasaulē, ir jānorāda, ka šeit tas nav tāds apstāklis, no kura būtu secināms, ka uz šiem uzņēmējiem būtu jāattiecināta atbildība par to, ka Komisija ir ļoti neskaidri formulējusi paziņojumu, kuram – tieši pretēji – būtu jābūt vadlīnijām, ko tie ņemtu vērā savā darbībā.
- 74 No visa iepriekš minētā izriet, ka, piemērojot Paziņojumu, Komisija apstrīdētajā lēmumā nedrīkstēja apgalvot, ka parādnieks nevar atsaukties uz savu labticību saistībā ar KMK 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta īstenošanu, lai panāktu, ka ievēdmuitas nodokļi netiek piedzīti attiecībā uz situāciju pēc 2010. gada 21. maija.
- 75 Gan no apstrīdētā lēmuma, tostarp tā preambulas 30. un nākamajiem apsvērumiem, gan no atbildēm uz Vispārējās tiesas jautājumiem, ko Komisija sniedza tiesas sēdē, izriet, ka, tieši pamatojoties uz 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piekto daļu un uzskatot, ka Paziņojums attiecas arī uz strīdīgajiem ievēdumiem no Ekvadoras, Komisija izslēdza parādnieka labticību un tā rūpību. Ir jāpiebilst, ka Komisija – kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma preambulas 28. apsvēruma un tā 1. panta – uzskatīja, ka parādnieks nevarēja atklāt kļūdu pirms Paziņojuma publicēšanas. Turklāt starp lietas dalībniekiem nav strīda par to, ka parādnieks rīkojās ar vienādu rūpību pirms 2010. gada 21. maija paziņojuma un pēc tam un ka Komisija tam drīzāk pārmet, ka tas neesot veicis labāku kontroli pēc Paziņojuma publicēšanas (šajā ziņā skat. apstrīdētā lēmuma preambulas 33. apsvērumu).
- 76 Taču, tā kā atbilstoši šajā spriedumā konstatētajam minētais paziņojums nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas pietiekami precīzi attiecās arī uz ievēdumiem no Ekvadoras, no parādnieka nevarēja tikt prasīts, lai tas grozītu savu pieeju minētā paziņojuma publicēšanas dēļ. Citāda pieeja samazinātu saimnieciskās darbības subjektu tiesisko noteiktību, jo gadījumā, ja rastos šaubas par paziņojuma importētājiem tvērumu, tiem tiktu noteikts pienākums vienmēr – piesardzības labad – piemērot papildu aizsardzības pasākumus pat attiecībā uz ievēdumiem no valstīm, kuras nav skaidri identificētas kā valstis, uz kurām attiecas Komisijas šaubas.

- 77 Tādēļ ir jāapmierina pirmais Spānijas Karalistes prasības pamats un līdz ar to, nepastāvot nepieciešamībai lemt par pārējiem pamatiem, jāatceļ apstrīdētā lēmuma 2. pants, kurā Komisija nolēma neveikt ievadmuitas nodokļu atlaišanu par summu EUR 1 094 987,04 apmērā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 78 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 79 Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Spānijas Karalistes tiesāšanās izdevumus atbilstoši Spānijas Karalistes prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2014. gada 15. maija Lēmuma C(2014) 3007 *final*, ar kuru konstatēts, ka vienā konkrētā gadījumā ir pamats atlaist ievadmuitas nodokļus par vienu konkrētu summu, bet nav pamata tos atlaist par citu summu (REM 03/2013), 2. pantu;**
- 2) **Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 15. decembrī.

[Paraksti]